

Judovsko dekle.

Ms. 471,
H. 2.

Stoji Moravski terg, Lefje,
Vezh lepih deklij v njim zvete,
Med njimi Judovsko dekle.

^{Krištjane}
Pnevelje v zerkeo hódijo,

Po tergi se sprekajajo,
Po ljubih se oserajo.

Po ródo hódjo, hódjo prát.

Svezher na prage hodjo feat,
Ko sije Santam mešij slát.

Koča Alrahamauga hzhi
Pa dan na dan doma sedi,
Le malokdaj gre med ljudi.

Prishel je spet sabotni dan,
Ki malo zhisla ga Krištjan
Od vérnih Judov prasnovan.

Ker Tempelj njih dalezh stoji
Popoldan spet doma sedi.
Popoldan tako govori.

"Od seje meni slabo je
Pufite ljudi ozha me,
De v divnjek grem sprehajaj se!

Tam lepe roshize raso zveto,
Veselo tizhize pojo,
Se plashne seruzje raso.

She vgrajski divnjek je prishla
Judovska lepa dekliza;
^{mladenizha} ^{medniga}
Sapoda srezha mladiga

Ja bele jo roke prijel,
Na serze seifnil jo objel,
Se govoriti tak sazhel:

"De ljubiti morem vse ljudi,
Tak vera moja me uzhi,
Al ljubish me, Judovska tizhi!"

"Dovolj pa meni tega ni,
Mie dekliza odgovori,
Zhe le to vera te uzhi.
Odtégne bele mu roke,
V ozhi ji stopijo solse,
In rozhe mu besede te

Al m ravno mene ljubiti smesh,
Jeft dobro vem, ti dobro seft,
De v sakon oseti me ne smesh,
Odgovora popred ne sveft,
Po veri tvo svoji de poveft,
Al mene oseti v sakon smesh.

^{dat', odgovora}
Berish odgovorit' ji ne vé,
Vozhi ji stopijo solse,
Odtégne bele ji roke,

In shla je shalostna domu,
Toshila milimu bogu
De ni ^{mladenizh} gapped bil, nje rodu.

"Ljubisen jih shlenila je
Al vera jih lozhila je.
In vezhkrat je nasaj pershla,
Dese je vera terdna bla,
Ljubisen je premagala.